

1914-11-16

AFSENDER

Kristian Zahrtmann

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 140 nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Kære Skovgaard.

Konv. Skovgaard
16. 11 1914

Mine kære Ulemme til Edes, min Tak for
dit Brev, for den usvækkede smukke Mindeta-
le over Sinneren, min Tak for den gode Fiske
af Malmen. Jeg var saa uanselig glad over
Edes Brev, ved i ikke for snart var bide om
et lignende. Tobaksrig skal i snart forske
for, og i to ogsaa springe Frøken Henriques
Ammotning over. Jeg gaar ikke ud mere, saa
i naar de at jeg mine venner til mig. Fra
Vejge har i et laengt vent, lidt vort Brev.
Det er vel som hos mig dioskaster den tages
af skind. Har vel et Brev givet mig i
Gard Thorvaldsens Museum angaa, sekte
dets Sketue gjorte mig forsendelig ord. I sin
Tid arbejdede i med Sagen hos Mehdahl
Tischelin Bissen etc. og fik de mest koster
Lise Sore. Det var i Slutningen af 80'erne og
hopt senere. Da det bestemtes, at Christy skul-
de genopføres, troede i det skulde kunne gaa
for at Byen forsvarede alle Marmoner dertil og
at Giben iges bragte derved ind i de tolvte Mar-

nuoplaves. Meldede vi ganske umulig at ar-
bejde med, da han store erinde: hvad vil du,
Jesse eller Thorsens søn? Og Vilhelms
Reise med sin milde Sær for Livet endte
er ikke duved E. Hvad saa var de unge Pilles
hugger at leve af. Han fortæller altid hvor
vanskeligt det var at hugge, men vilde aldeles
ikke mistede sig fra hvad Thorsens Navn
talte og hvor fattig Danmarks Kunst gjorde, naar
vor Allerøppigste hode var forringedes. Og mit
Argument, at Slottets iestvendinge Dekorationer kun-
de gøres for en Million mindre, naar der
i hove Sal blot anbragtes en Statue havde
sin egen Vægt. En Aften talte jeg med Thorsens for-
gængers døds, men heller ikke han var uenig for
den Sag.

Saa var jeg for gammel og svorsonet nok, saa
tog Friedrich og Niels fat, vilde kaste mig ud,
men duede mig ikke mere. Derimod var en
af mine Elvere, Sofus Parnestjærns Sønsøe,
taalt fat flere Gange og med den rolige og
hensynsfulde Energi, der er ham saa ejendommeligt

han har ene arbejder for Sagen og kan
troos Hogen sætte al Egoismen Juleorten
digt tilside. Du fik ogsaa med mine
Brevs nogle enkelte Forbiddinge ind-
ført. Mig synes, at han kunde I velge
ind blandt jer. Jeg var jo tro at det
er vanskeligt at være en Thorvaldsen
og det er umuligt, at I tage noget fejl
i min Vurdering af hans vældige Evner.
Du forsvarede i ikke mere en Klæk som
I har gjort, men gennem hele mit Liv
har han stået som den befordlignelse
bestyrelsen og I har læst meget af ham.

Du skriver, at Værkerne ikke er godt
indrettede til at se hans Statuer i. Det
kan godt være, du har Ret, men man de
alder dyk Færd i Rummen ikke er
den allerørste Hindring; Lysets Spil
jeg har en stor Fjænde til Hændes borte
som Arkitekt at I ikke er over at

Konstene var for stærke. Antikken var væk.
Syndes at Museset havde i et Aar, i
et Gode og i et Jøde høres til de alle-
beste Ting vi har i Arkitekturen. Naar, i tænke
det jo godt fra 56 udspre i sine forskellige
stærke Farver, og i en del uanstede udsprede
ens hoven der ikke kunde dem. Jeg vilde Tro,
at naar det var det Løvede, vilde Gids der
stod, som nu Marmorstatuenerne stod og ene Væ-
ggen ikke var ene gælt værke, at ene vilde
der igen Konsten søgte af det epitelende dis
som vi nu har fejlet blot for dem forat de kun-
ge kunde for Trost at Lov af.

Du synes vel nok, at i se for overvælden-
de og det er vist og ene overflødig at Konsten
op paa denne Kæphed som i ved bedre og
med mere virkelig Entusiasme da vi cyte
i 84. Nu steller diok sig mere afstumpet og
sig har læst at alt det Gode, i dengang varke
de for Kunstens og Lærdet, at man, eller ialfald
i man give Afkald. Man ønskede dygtige og
nu saer det Kiv, Kiv og Minen over Længt
mere end Europien.

Eders hengivne Kristian Tachnauer

